

# VĂN HÓA & NGHỆ THUẬT

COURTESY OF © JACK SORENSON FINE ART, INC



▲ Tác phẩm "Figurin" (Bức Tượng Nhỏ) vẽ bởi họa sĩ Jack Sorenson.

## Miền Tây Cũ và Miền Tây Mới của Hoa Kỳ trong tranh của họa sĩ Jack Sorenson

Michael Wing

Nghệ sĩ  
cao bồi tiểu  
bang Texas  
được truyền  
cảm hứng  
từ bộ phim  
'Gunsmoke'

"Bạn không thể vẽ một cách rụt rè nhút nhát."

Mạnh mẽ.

Đó là cách mà nghệ sĩ cao bồi đến từ Canyon, Texas, nói về hội họa của mình.

"Tôi thà vẽ sai một nét cọ mạnh mẽ còn hơn vẽ đúng một nét cọ rụt rè," họa sĩ Jack Sorenson, 69 tuổi, chia sẻ với The Epoch Times.

Với 48 năm kinh nghiệm vẽ tranh sơn dầu Miền Tây Cũ và Miền Tây Mới, họa sĩ Sorenson đã thuần thục kỹ pháp nghệ thuật từ một số họa sĩ

miền Tây Mỹ quốc tài năng nhất.

"Đó là cách tôi tiếp cận hội họa," ông nói. "Tôi sáng tác nhanh, nhanh hơn nhiều so với hầu hết các nghệ sĩ mà tôi biết. Tôi thường có thể vẽ một bức tranh lớn trong vòng một tuần khá dễ dàng."

Ngay khi ý tưởng tới - câu chuyện mà ông muốn kể - ông bắt đầu phác họa để phát triển tất cả các nội dung. Sau đó, khi ông bắt đầu vẽ, ông chỉ cố gắng "vẽ thật chuyên tâm".

Tuổi thơ ở trại Texas của ông với năng khiếu bẩm sinh và nhiều người thầy giỏi đã cùng làm

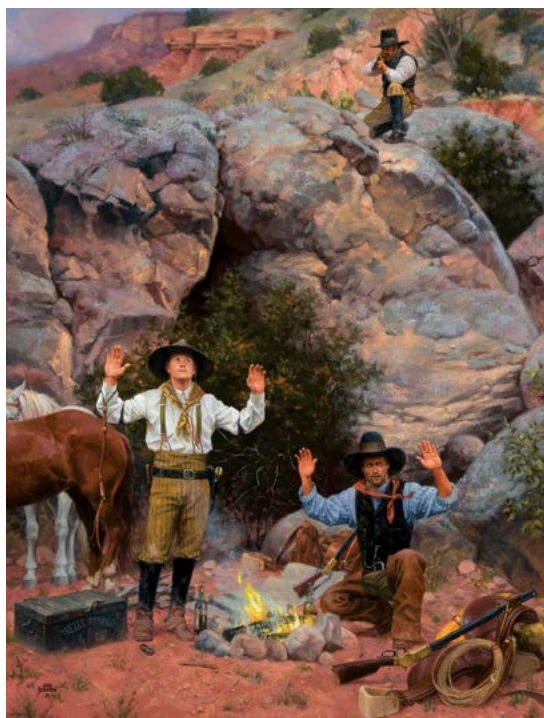
nên nghệ sĩ Sorenson hôm nay.

**Năng khiếu bẩm sinh và những người thầy thông thái**

Cũng giống như nhiều họa sĩ, hành trình tới tài năng bậc thầy của Sorenson đã bắt đầu với năng khiếu bẩm sinh.

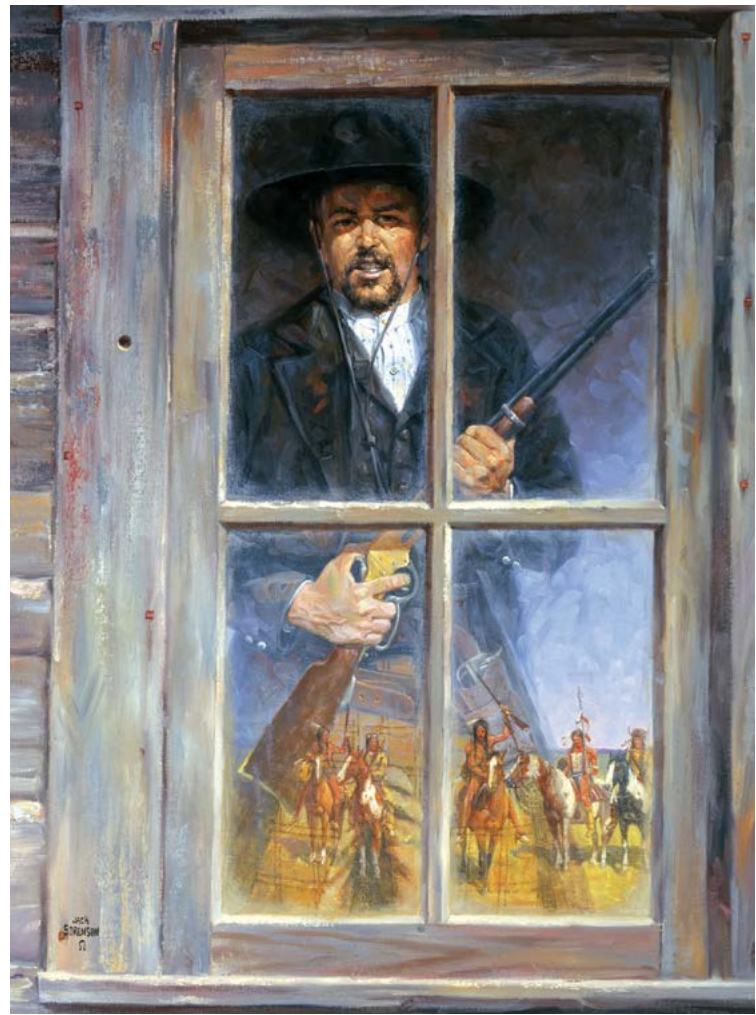
"Ngày đầu tiên vào lớp một, thầy giáo đã gọi cho mẹ tôi và nói, 'Tôi nghĩ Jack là một thần đồng,'" ông chia sẻ. "Và mẹ tôi không hiểu điều đó nghĩa là gì; bà nói, 'Ôi, trời, lần này con tôi đã làm gì ạ?'"

Xem tiếp **trang 2**



1. Tác phẩm "Then There Were Four" (Rời Là Đò Tụ) vẽ bởi họa sĩ Jack Sorenson; 2. Tác phẩm "A Legend by Sundown" (Một Huyền Thoại dưới Ánh Hoàng Hôn) vẽ bởi họa sĩ Jack Sorenson; 3. Tác phẩm "Đề lấy, nhưng khó thoát" vẽ bởi họa sĩ Jack Sorenson; 4. Tác phẩm "Dash for the Way Station" (Phi Nhanh Tới Trạm Cuối) vẽ bởi họa sĩ Jack Sorenson; 5. Tác phẩm "Goin' Home" (Trở Về Nhà) vẽ bởi họa sĩ Jack Sorenson.

ALL PHOTOS COURTESY OF JACK SORENSON FINE ART, INC



hiện cao bởi đầu súng kịch tính – một phương diện khác trong tuổi thơ của ông.

Tất nhiên, lớn lên với việc xem các bộ phim "Gunsmoke" và "Rawhide" đã khuyến khích niềm đam mê Miền Tây Cũ.

Mặc dù, những lời ừ thác sáng tác đôi khi yêu cầu một bức tranh chặt chẽ hơn, nhưng ông Sorenson thích "vẽ tranh tương đối phóng khoáng".

"Tôi nhận ra rằng tôi càng vẽ, thì càng khoáng đạt hơn," ông nói. "Vẽ khoáng đạt khó hơn nhiều so với vẽ chặt chẽ vì các sắc thái không gian chìm cũng quan trọng như không gian nổi."

"Bạn phải rất chú ý với từng nét cọ, và tôi muốn tất cả mọi người ngắm tranh của tôi đều cảm thấy giống như tôi đang tận hưởng."

Họa sĩ Sorenson thích vẽ theo kiểu wet-on-wet (hơn là trên các lớp sơn màu đã khô), trực tiếp phủ một lớp màu nước lên tấm vải canvas trắng mà vẫn lưu lại những nét cọ thấy được. Ông thường xuyên vẽ tranh trực họa ngoài trời để duy trì độ nhạy phán đoán màu sắc của mình.

Để minh họa cho lối vẽ "khoáng đạt" này, ông Sorenson đã vẽ chân dung [viên cảnh sát miền Tây] Bass Reeves – là viên cảnh sát liên bang nổi tiếng người Oklahoma ở lãnh địa người Mỹ thổ dân; ông cũng là một người Mỹ gốc Phi Châu. "Ông là viên cảnh sát liên bang người Mỹ gốc Phi Châu duy nhất, và tôi đã được yêu cầu vẽ chân dung ông cho một tờ tạp chí," họa sĩ Sorenson chia sẻ, ông nói thêm tranh của ông đã lên trang bìa của 90 tờ tạp chí trong suốt sự nghiệp của mình.

**Dấu ấn của một họa sĩ**

Trước hết, một bức tranh phải có nét đặc trưng – dấu ấn của người họa sĩ. Họa sĩ Sorenson nói một số họa sĩ vẽ "màu sắc Kodak". Bất kỳ thứ gì bạn thấy trong bức ảnh đều xuất hiện trên tấm nền canvas. "Nếu bạn và tôi chỉ sao chép một bức ảnh, thì sẽ không nổi lên bất kỳ ký hiệu nào khác biệt giữa bạn và tôi," ông Sorenson nói. "Theo ý tôi, đó không phải là nghệ thuật. Bạn cần phải lưu dấu ấn đặc trưng của riêng bạn lên tất cả mọi thứ."

"Những chú ngựa của tôi phải trông giống những chú ngựa – bạn chớ hiểu lầm tôi – nhưng tôi muốn chúng trông giống những chú ngựa trong sự hình dung của mình."

Đối với những điều gọi là "dấu ấn", họa sĩ Sorenson cho biết ông hướng đến "khơi gợi hồi ức của ai đó có cùng bối cảnh" giống như ông, ông nói thêm, "Tôi chỉ cảm thấy là cần phải khơi gợi cảm xúc. Đó là lý do vì sao các câu chuyện rất quan trọng đối với tôi."

Nhưng điều này còn hơn thế nữa. Đối với họa sĩ Sorenson, các chàng cao bồi vẫn luôn là "các anh chàng có tính cách mạnh mẽ," và đó là một đức tính tỏa sáng trong sáng tác của ông. "Tôi chưa từng gặp một chàng cao bồi nào có phẩm hạnh thấp kém cả," ông cho hay. "Tất cả họ dường như đều có chuẩn mực đạo đức của riêng mình."

*Ông Michael Wing là biên tập viên ở Calgary, Canada, nơi ông sinh ra và học về lĩnh vực nghệ thuật. Ông viết bài về văn hóa, thị hiếu của mọi người, và tin tức đang thịnh hành.*

Thank An biên dịch

**ÂM NHẠC**

**Dàn nhạc Giao hưởng Shen Yun trình diễn bản concerto ‘Lương Sơn Bá–Chúc Anh Đài’ tại Lincoln Center**

Catherine Yang

Vào ngày 22/10/2023, Dàn nhạc Giao hưởng Shen Yun sẽ trở lại thành phố New York để biểu diễn một ngày duy nhất tại Phòng hòa nhạc David Geffen thuộc Trung tâm Nghệ thuật Biểu diễn Lincoln.

Dàn nhạc giao hưởng này có các thành viên đến từ tám dàn nhạc trong các đoàn lưu diễn của Đoàn Nghệ thuật Biểu diễn Shen Yun. Chương trình biểu diễn của dàn nhạc giao hưởng thường bao gồm các tác phẩm nguyên tác của Shen Yun.

Đoàn Nghệ thuật Biểu diễn Shen Yun có trụ sở tại New York, nổi tiếng với sứ mệnh hồi sinh và đặt định ra tiêu chuẩn cho vũ đạo Trung Hoa cổ điển, cũng như việc phối hợp âm nhạc cổ điển Trung Hoa và Tây phương. Một số nhạc cụ Trung Hoa đặc sắc mang tính đại biểu như đàn nhị hồ và đàn tỳ bà được đưa vào dàn nhạc cổ điển Tây phương đặc biệt này, và các nhạc công chỉ biểu diễn các tác phẩm nguyên tác từ những tiết mục vũ đạo của Đoàn Nghệ thuật Biểu diễn Shen Yun. Những giai điệu Trung Hoa cổ xưa được phối khí để phát huy sự hùng tráng của một bản giao hưởng cổ điển, và kết quả là các tiết mục vừa mang tính độc nhất vô nhị vừa được toàn thể khán giả yêu mến.

Chương trình năm nay gồm một số bản nhạc nguyên tác – danh sách này vẫn chưa được công bố – cũng các nhạc phẩm kinh điển được yêu thích như: "Finlandia" của nhà soạn nhạc Sibelius, chương cuối cùng trong "Bản Giao Hưởng Tân Thế Giới" (New World Symphony) của nhà soạn nhạc Dvorak, và Concerto "Lương Sơn Bá-Chúc Anh Đài" (Butterfly Lovers)

Concerto "Lương Sơn Bá-Chúc Anh Đài" là một trong những tác phẩm nổi tiếng bậc nhất của âm nhạc Trung Hoa; dù nhiều khán giả có thể không quen thuộc với tên của bản nhạc này, những giai điệu mở đầu của tác phẩm từng được sử dụng rất rộng rãi. Hầu hết mọi người đều có thể nhận ra giai điệu phổ biến này, vốn bắt nguồn từ vở kịch kinh dân gian của Trung Quốc.

Nghệ sĩ vĩ cầm Debbie Jin là nghệ sĩ độc tấu trong buổi hòa nhạc sắp tới, và bản thu âm mà cô diễn tấu tác phẩm này có thể được tìm thấy trên nền tảng phát sóng trực tuyến Shen Yun Creations.

Cô Jin là nghệ sĩ chỉ huy dàn nhạc của Shen Yun, đã đóng hành công công ty này từ năm 2018. Cô bắt đầu học âm nhạc khi còn rất nhỏ, cả đàn vĩ cầm và dương cầm, đồng thời cô cũng là nghệ sĩ thắng giải vàng tại Cuộc thi Âm nhạc của Học viện Nghệ thuật Phi Thiên năm 2021.



▲ Nghệ sĩ vĩ cầm Debbie Jin biểu diễn cùng Dàn nhạc Giao hưởng Shen Yun.

**Câu chuyện về số mệnh**

Trong suốt thế kỷ 20, các nhà soạn nhạc Trung Quốc đã rất quan tâm tới thể loại opera của phương Tây, và bản Hòa tấu VI cầm "Butterfly Lovers" là một tác phẩm xuất sắc bậc nhất vào thời kỳ đó.

Tác phẩm này được hai nhà soạn nhạc là Hà Chiêm Hào và Trần Cường sáng tác vào năm 1959, dựa trên một câu chuyện dân gian Trung Quốc có bối cảnh vào Triều Đại Đông Tấn (266–420 sau Công Nguyên). Câu chuyện kể về Lương Sơn Bá và Chúc Anh Đài.

Niềm tin truyền thống vào hai chữ "duyên phận" – nghĩa là mối duyên tiền định, số phận, hoặc vận mệnh, đóng vai trò quan trọng trong câu chuyện này.

Theo trang web của Shen Yun, các nhà soạn nhạc biết rõ âm nhạc dân gian và các nhánh khác nhau của kịch Trung Quốc được men mộ rộng rãi như thế nào trên khắp đất nước họ, và họ đã đưa những nét đặc trưng của các thể loại đó vào tác phẩm của mình.

Đàn vĩ cầm (violin) có những đặc điểm của đàn cổ tranh, đàn nhị hồ, và đàn tỳ bà Trung Quốc, tượng trưng cho Chúc Anh Đài, nhân vật nữ chính trong câu chuyện. Còn đàn trung vĩ cầm (cello) thì tượng trưng cho chàng thư sinh Lương Sơn Bá.

Câu chuyện bắt đầu khi Chúc Anh Đài cải trang thành nam nhi để có thể đến trường học, và tại đây, nàng đã gặp gỡ Lương Sơn Bá – cuộc hội ngộ giữa họ được đánh dấu bằng màn song tấu của đàn vĩ cầm và trung vĩ cầm, khi hai người kết giao tri kỷ. Âm nhạc miêu tả bức tranh hai người ở bên nhau trong suốt ba năm ở trường học.

"Suốt thời gian đó, tình cảm sâu

sắc giữa họ đã nảy sinh. Khi việc học hoàn tất và phải chia tay nhau, họ hứa hẹn rằng sẽ sớm ngày gặp lại," theo lời mô tả về tác phẩm thu âm trên trang Shen Yun Creations.

Tác phẩm có tiết tấu lẩn lượ thay đổi từ chậm rãi - nhanh dần - dữ dội (Pesante-Piu mosso-Duramente), đánh dấu thời khắc bi kịch sắp xảy đến.

Chúc Anh Đài khích lệ Lương Sơn Bá đến nhà nàng để cầu thân em gái nàng, với chủ ý là sắp đặt một cuộc hôn nhân giữa họ.

**Concerto "Lương Sơn Bá-Chúc Anh Đài" là một trong những tác phẩm nổi tiếng bậc nhất của âm nhạc Trung Hoa.**

Chúc Anh Đài từ trường học trở về nhà thì mới phát hiện mình đã bị hứa gả cho công tử của một gia đình phú hộ.

Màn độc tấu đầy kịch tính của đàn vĩ cầm khắc họa những lời lẽ đầy nước mắt của nhân vật nữ chính với phụ thân nàng, và giữa tình huống ấy,

Lương Sơn Bá một lần nữa bước vào khung cảnh này.

Chàng kinh ngạc khi phát hiện ra Chúc Anh Đài là nữ nhi – và đã có hôn ước – lúc này đàn vĩ cầm và trung vĩ cầm bắt đầu song tấu trong giai điệu đón dập, đẩy lên cao trào ở một trong những đoạn bi tráng nhất của tác phẩm.

Bị dẫn vật trong nỗi bi thương, Lương Sơn Bá đã qua đời, và Chúc Anh Đài cũng sống đi theo chàng. Các nhạc cụ thuộc bộ gõ Trung Hoa đã làm nổi bật những tình tiết bi kịch này.

Tuy nhiên, ở đoạn cuối của bản nhạc, các chủ đề nguyên tác được tái hiện trong sắc thái có đủ cay đắng ngọt bùi. Trong câu chuyện này, đôi uyên ương đã hóa thành hồ điệp, và hoàn thành số mệnh sống bên nhau của họ.

Ngọc Vũ biên dịch

**Miền Tây Cũ và Miền Tây Mới của Hoa Kỳ trong tranh của họa sĩ Jack Sorenson**

**Tiếp theo từ trang 1**

Cậu bé lúc đó đã có thể vẽ bất kỳ thứ gì – và nay vẫn thế. Tuy nhiên, những thứ mà cậu thích vẽ nhất là những gì xung quanh cậu trong quá trình trưởng thành. Cha cậu là một chủ trang trại. Vậy nên cậu bé vẽ ngựa.

"Cha tôi đã từng huấn luyện ngựa chuyên để tách một gia súc ra khỏi đàn," ông nói. "Chủ nhân của những con ngựa được cha tôi huấn luyện luôn muốn các bức vẽ con ngựa đó của tôi vì họ yêu quý chúng."

"Vị vậy tôi đã bắt đầu từ chỗ có thể vẽ bất kỳ con ngựa nào."

Mặc dù năng khiếu bẩm sinh rất quan trọng, nhưng Sorenson đã được học từ nhiều người thầy – những người giúp ông phát triển kỹ năng vẽ và quan sát. Một trong những người đầu tiên và có ảnh hưởng nhất là cố họa sĩ Dord Fitz theo trường phái biểu hiện (expressionism) sống tại Oklahoma, lúc đó ông Sorenson mới 21 tuổi.

"Thấy là một thiên tài. Thấy bảo tôi đi xuống chân hẻm núi và nói, 'Thấy muốn em vẽ tất cả màu xanh lục mà em thấy, và rồi đường như có 60 sắc thái khác nhau của màu xanh lục,' họa sĩ Sorenson nói."

"Tôi đi đến và đưa cho thấy xem bức tranh đó và thấy nói, 'Được rồi, bây giờ em hãy quay trở lại đó và giảm bớt một nửa; chỉ vẽ cho thấy 30 sắc thái mà em thường thấy nhất.' Tôi làm theo lời thầy, rồi tôi phải giảm bớt còn 12 sắc thái."

"Việc đầu tiên là nhận diện giá trị. Thấy nói màu sắc có thể là bất kỳ thứ gì nếu tôi lấy đúng giá trị, và tôi không chắc điều đó là hoàn toàn đúng, nhưng tôi hiểu những gì thầy đang cố gắng truyền đạt."

Qua nhiều thập niên, ông đã theo học 28 nghệ sĩ khác nhau của miền Tây – đáng kể là họa sĩ Howard Terpning, tranh của ông bán với giá lên đến 250,000 dollars, họa sĩ Martin Greeley, và họa sĩ Bruce Green.

Tất nhiên, các nghệ sĩ lớn của hội họa miền Tây như Russell và Remington, đều



**Tôi nhận ra rằng tôi càng vẽ, thì càng khoáng đạt hơn. Vẽ khoáng đạt khó hơn nhiều so với vẽ chặt chẽ vì các sắc thái không gian chìm cũng quan trọng như không gian nổi.**

Họa sĩ Jack Sorenson

thấp thoáng hiện diện trong tác phẩm của Sorenson, với lối kể chuyện của họa sĩ Russell và kỹ pháp hội họa của họa sĩ Remington.

Cả hai đặc tính đều nổi bật trong sáng tác của Sorenson.

**Phong cách đa dạng**

Có lẽ vì có nhiều thầy hướng dẫn khác nhau, nên ông Sorenson đã phát triển phong cách đa dạng. Ông có thể vận dụng trường phái tả thực tinh tế nhất, như được thể hiện trong tác phẩm "Easy to Come By, Hard to Get Away With" (Dễ lấy, nhưng khó thoát), khắc họa những người sống ngoài pháp luật bị bắt quả tang bởi một sĩ quan cảnh sát.

"Những người này đã cướp cỗ xe ngựa và họ có chiếc rương sắt," họa sĩ nói. "Và họ đã bị bắt."

Khung cảnh Miền Tây Cũ được vẽ trau chuốt của Sorenson bắt nguồn từ tình yêu mà ông đã nuôi dưỡng trong khi xây dựng các thị trấn ở vùng biên cương và đánh cỗ xe ngựa trong các màn tái

Trái: Tác phẩm "Sleeping Beauty" (Người Đẹp Ngủ Trong Rừng) vẽ bởi họa sĩ Jack Sorenson.

Phải: Tác phẩm "Camp Along the Timbercreek" (Cắm Trại Dọc Theo Nhánh Sông Timbercreek) vẽ bởi họa sĩ Jack Sorenson.





▲ Tác phẩm "God Creating the Animals of the World" (Thiên Chúa tạo ra muôn loài trên thế gian) của Izaak van Oosten, thế kỷ 17. Tranh sơn dầu trên chất liệu đồng. Bộ sưu tập tư nhân.

## Sự sáng tạo ra giá trị và vẻ đẹp: ‘Sáng Thế Ký’ – Chương 1

### Thần thoại và Triết học (Phần 3)

**Trong Phần 3 của loạt bài Thần thoại và Lý luận, soi vào Kinh Sáng Thế Ký để xem chúng ta có thể học được những gì**

**James Sales**

Kinh Sáng Thế Ký sẽ tiết lộ điều gì nếu chúng ta nhìn từ quan điểm của “thần thoại”?

Trong phần đầu tiên của loạt bài này, chúng ta đã thảo luận sự khác nhau giữa thần thoại và triết học; trong phần thứ hai, chúng ta tiếp tục thảo luận về nền văn hóa thiên về triết học đã khiến khoa học xâm phạm lãnh địa tôn giáo như thế nào.

Do đó, việc nhìn nhận Sáng Thế Ký dưới góc độ thần thoại có thể cho chúng ta những hiểu biết thực sự thú vị và hữu ích hơn là xác định chính xác tuổi của Trái Đất theo Kinh Thánh – hoặc thậm chí là theo khoa học.

#### Sáng Thế Ký dạy chúng ta điều gì

Trong “Sáng Thế Ký”, trước tiên chúng ta biết được rằng có một “thuở đầu”: “Vào lúc ban đầu...”. Một điều gì đó tương tự có thể được tìm thấy trong văn chương Ai Cập, nói rằng thần Amun đã mở ra “cơ duyên khởi tạo” đó. Nói cách khác, thời gian bắt đầu từ đó; không chỉ cần tạo ra không gian, mà còn phải tạo ra một bộ khung có thể chứa đựng không gian. Bộ khung đó chính là thời gian.

Đức Chúa Trời khởi tạo thời gian và không gian. Do đó, chúng ta có được manh mối đầu tiên rằng việc dựng nên trời và đất là một loại công trình đồ sộ bao hàm một kỳ tích kiến trúc đồ sộ không kém.

Trước khi thời gian tồn tại, Sáng Thế Ký nói rằng đất (không phải trời) là “vô hình và trống không”, tối tăm và trùm lên vực sâu thăm – một kiểu hỗn mang đến vô tận. Nhưng, quan trọng là, Đức Chúa Trời di chuyển trên “bề mặt” hoặc “mặt” của khoảng không đó, được mô tả như là “nước”.

Nói theo nghĩa câu từ, nước là nguồn cung cấp sự sống tiềm năng và thiết yếu; nói theo kiểu thơ ca, nước là biểu tượng của quái vật và mối nguy hiểm, cho dù nói theo kiểu thi vị hóa hay theo nghĩa đen (Job và thủy quái hoặc Jonah và con cá lớn); vượt quá giới hạn và sự trừng phạt (Noah và trận Đại hồng thủy); xá miễn tội (phép báp-têm); và khả năng sinh sản (Môi-sê được mẹ nuôi cứu lên từ nước). Và ở đây, từ “vực sâu” trong tiếng Hebrew là một danh từ giống cái.

Do đó, khi nói về một vị kiến trúc sư [ở đây] là một ẩn dụ; một ẩn dụ về tổ tiên:

Thánh Linh gieo mầm vào dòng nước này, vào “vực sâu” đông vai nữ. Tác giả Milton hiểu rất rõ điều này trong Tập 7 của thi phẩm “Thiên Đường Đã Mất” của ông:

*Ngài từ thuở ban sơ đã hiện diện, với đôi cánh mạnh mẽ đang rộng như cánh chim bồ câu trên vực thăm rộng lớn, và làm nó hoà thài.*

Nhưng khi nói rằng vực sâu này là nước, chúng ta cần nhận thức rằng đây cũng là một phép ẩn dụ. Bởi vì “vô hình và trống không” cũng có thể được diễn giải là “hoang vắng và trống rỗng”. Trống rỗng chỉ đơn giản là một cách để nói “hoàn toàn không có gì”. Kỳ lạ là, rất khó để chúng ta có thể hình dung về [trạng thái] hoàn toàn không có gì, ngay cả tác giả Milton cũng không thể. Trong tác phẩm của mình, ông đã dùng hình ảnh nhân vật “Anarch old” để mô tả về hỗn mang.

Tuy nhiên, quay trở lại với “hư không,” ngay khi chúng ta nhận ra rằng đây là nguyên liệu ban đầu của Đức Chúa Trời, chúng ta ngay lập tức cảm nhận được không chỉ về vị kiến trúc sư đó, mà còn về vị Vương (Thượng Đế của muôn loài). Và vì vậy trong phút chốc, chúng ta có thể đối chiếu sự tuyệt vời của việc tồn tại với sự trống rỗng của việc không tồn tại. Và chúng ta cũng có cảm giác về loại sức mạnh đáng kinh ngạc mà cần được phóng thích trong “trật tự” để cho bắt cứ điều gì tồn tại.

Xin hãy ghi nhớ từ “order” (trật tự), vì chúng tôi sẽ sớm quay lại vấn đề này.

#### Từ hư vô tới trật tự

Sức mạnh mà Đức Chúa Trời tạo ra là gì? Chính “ngôi lời” của Ngài đã khiến sự sáng tồn tại: “Phải có, ... thì có như vậy.”

Nhà văn ngoại giáo Longinus (khoảng

năm 213–273 sau Công Nguyên) lưu ý rằng Kinh Thánh Hebrew này là ví dụ về sự siêu phàm: một điều gì đó đáng để so sánh với sử thi của thi hào Homer. Nhà văn Longinus cũng nhận xét rằng “chúng ta có thể khẳng định chắc chắn rằng những ngôn từ đẹp để là ánh sáng của tư tưởng.” Sự siêu phàm là hình thức cao nhất của vẻ đẹp; đó là vẻ đẹp làm chúng ta kinh ngạc và choáng ngợp trước sức mạnh của nó.

Nhưng cũng hãy xem xét cách diễn đạt của tác giả này: “Ánh sáng của tư tưởng.” Tức là, ngôn từ tạo ra ánh sáng! Chao ôi! Khi đó, chúng ta thấy ánh sáng không chỉ đơn thuần là ánh sáng vật lý có thể phân biệt ngày và đêm mà còn là ánh sáng của sự hiểu biết, của chính suy nghĩ đó. Bởi vì, điều chúng ta bàn luận ở đây là lời giải thích cho từ khóa đó: trật tự.

Chúng ta nhìn vào những gì xảy ra, và từ tối tăm và sâu thẳm, trật tự đang nổi lên. Trật tự đó có gì? Có hình thức (không phải vô hình) và do đó có sự phân chia, đó chính là ý nghĩa của từ “tách rời”, như việc phân ra sáng tối; có trình tự, tức là đầu tiên là nước, sau đó là đất, thực vật, sinh vật sống, chim chóc, v.v.; có sự tương xứng (hoặc cân bằng) giữa ngày và đêm, mặt trời và mặt trăng, đất liền và biển cả; có những con số, như sáu ngày và sau đó là ngày thứ bảy, và toán học cũng thế. Rõ ràng, khi chúng ta nhìn vào tất cả hình thức này, trình tự này, v.v., chúng ta trở lại với sự siêu phàm mà tác giả Longinus nhận xét chỉ trong một câu; vì sự thật là, bất cứ sự vật nào có những điều này,

những hình thức này, nhất thiết phải ẩn chứa vẻ đẹp.

#### Sáng tạo ra vẻ đẹp và ý nghĩa

Để nhìn thấy vẻ đẹp, chúng ta cần ánh sáng vật lý; nhưng chúng ta cũng cần ánh sáng trí tuệ. Như nhà văn C.S. Lewis viết: “Nếu toàn bộ vũ trụ này không có ý nghĩa, thì chúng ta sẽ chẳng bao giờ tìm ra rằng nó không có ý nghĩa gì; tương tự, nếu không có ánh sáng trong vũ trụ và vì thế không tồn tại các loài sinh vật có thị giác, chúng ta sẽ không bao giờ biết có tồn tại bóng tối. Bóng tối sẽ là vô nghĩa.”

Công việc (thông qua lời của Đức Chúa Trời) của Ngài là tạo ra ý nghĩa – trong vũ trụ cũng như ở bên trong chúng ta, vì chúng ta được dựng nên theo “hình dáng” của Ngài (mặc dù chúng ta chỉ đề cập đến chương 1 trong bài viết này).

Tuy nhiên, bây giờ, một khi ánh sáng được sáng tạo nên, chúng ta nhìn thấy, chúng ta hiểu, chúng ta được soi sáng. Đức Chúa Trời hiểu và thấy điều gì đó đúng về ánh sáng: rằng “ánh sáng là tốt lành”, và ở chương một của Sáng Thế Ký, Đức Chúa Trời sáu lần đưa ra nhận xét trong sáu ngày của các giai đoạn trong quá trình kiến tạo vũ trụ (ánh sáng, đất liền và biển cả, cây cối và thực vật, mặt trời và các vì sao, các tạo vật của trời và nước, và những thú vật) rằng chúng là tốt lành; sau đó, cuối cùng, sau khi tạo ra con người, Ngài bắt đầu nghĩ ngợi vào ngày thứ bảy, Đức Chúa Trời nhìn thấy toàn bộ sự sáng tạo của Ngài và rằng điều đó “rất tốt lành”.

#### Điều đó là tốt lành

Các phần riêng rẽ đã là điều tốt lành, nhưng tổng thể là rất tốt lành. Vì vậy, tổng thể lớn lao hơn các phần riêng rẽ cộng lại. Theo cách hiểu sâu sắc, điểm này cũng rất quan trọng: Đức Chúa Trời được ví như người thợ thủ công có khả năng nhìn thấy trước thấy rằng sản phẩm cuối cùng sẽ thậm chí còn tuyệt vời hơn các bộ phận tạo nên cấu trúc của nó. Nói ngắn gọn, Đức Chúa Trời đã nhìn thấy hết.

Ngoài ra, từ “tốt lành” này là cách dịch theo từ “Tov” của tiếng Hebrew (như trong cách diễn đạt của người Do Thái là Mazel Tov hoặc Good Luck (Chúc may mắn trong tiếng Anh) và nó dường như mang nhiều hàm nghĩa. Từ này có thể mang nghĩa là đức hạnh. Vì vậy, ngay từ khi bắt đầu quá trình khởi tạo, thì các sự vật đã chứa đựng khía cạnh đạo đức.

Điều đó nói rằng, mọi thứ ban đầu là tốt lành, nhưng rõ ràng là, vì thế, chúng có thể không-tốt hoặc xấu. Từ “Tov” dường như cũng có nghĩa là lòng tốt thiết thực. Nói cách khác, sự sáng tạo đã làm phần việc của mình; hay nói cách khác, sự sáng tạo đó là tốt lành.

Từ “Tov” cũng có thể nói đến sự hòa hợp, bản thân nó là biểu hiện của âm thanh để chịu hoặc tỷ lệ cân đối, và của hòa bình, như khi chúng ta nói mọi người sống hòa

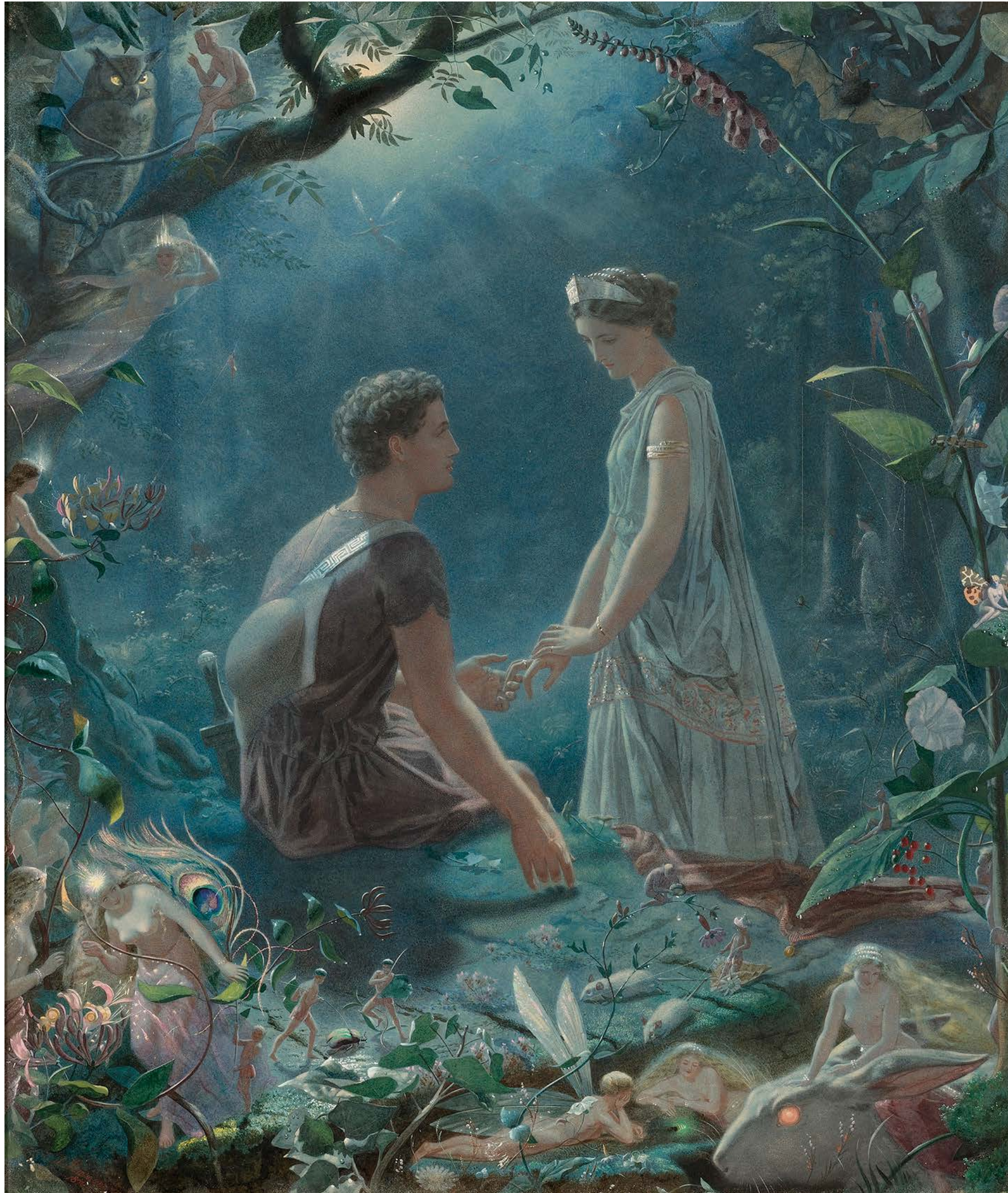
thuận với nhau. Hơn nữa, “Tov” cũng có thể bao hàm sự hoàn thiện, trọn vẹn hoặc hoàn hảo, và điều này ngụ ý rằng sự sáng tạo không thiếu điều gì trong sự trọn vẹn của nó. Cuối cùng, “tov” cũng có thể có nghĩa là vẻ đẹp và niềm vui; sự hoàn thiện đặc tính thẩm mỹ và cảm quan; và chúng tôi đã đề cập đến vẻ đẹp này của sự sáng tạo trong một đoạn văn trước đó.

Chúng ta có thể viết một cuốn sách chỉ để nói về năm cách suy nghĩ về những điều tốt lành mà Đức Chúa Trời tạo ra trong vũ trụ, phải vậy không? Tuy nhiên, thay vào đó, trong bài viết cuối cùng của chúng tôi về cách diễn giải chương một của Sáng Thế Ký thông qua thần thoại – chứ không phải là lý luận – chúng ta sẽ xem xét, đặc biệt là, “đức hạnh” đã được đặt vào vị trí trung tâm của vũ trụ và điều đó có ý nghĩa gì đối với chúng ta trong thế giới ngày nay.

**Phần 4 (cuối): Chúng ta có thể đạt được gì từ việc đọc Sáng Thế Ký, Chương 1**

Ông James Sale là một doanh nhân người Anh sở hữu công ty Motivational Maps Ltd., hoạt động tại 14 quốc gia. Ông là tác giả của hơn 40 cuốn sách về quản lý và giáo dục từ các nhà xuất bản quốc tế lớn như Macmillan, Pearson và Routledge. Ông đạt giải nhất trong cuộc thi The Society of Classical Poets’ 2017 (Hiệp Hội Các Nhà Thơ Cổ Điển Năm 2017), diễn ra tại New York năm 2019.

*Minh Châu biên dịch*



▲ Tác phẩm "Hermia and Lysander, 'Giấc mộng đêm hè'" của họa sĩ John Simmons, năm 1870. Tranh màu nước điểm thêm màu gouache trên giấy đặt trên nền vải canvas; kích thước: 36 inch x 29 inch. Bộ sưu tập Tư nhân.

## Ngày xưa ngày xưa Các bức họa thần tiên thời kỳ Victoria

Truyền thuyết thần tiên đưa người dân thời đại Victoria bước vào thế giới siêu nhiên huyền ảo

**Michelle Plastrick**

Nhiềm yêu thích các truyền thuyết về thần tiên trong dân gian đã có lịch sử lâu đời và phong phú, đặc biệt là ở Anh quốc.

Trong Thời đại Victoria, các bức họa thần tiên trở thành một trường phái nghệ thuật riêng biệt. Phần lớn niềm yêu thích này, bắt đầu vào giữa thế kỷ 19, được thúc đẩy bởi các biến động xã hội. Đối diện với các tiến bộ khoa học và công nghiệp hóa, sự quan tâm của con người về thế giới

tâm linh, bên cạnh thế giới tự nhiên, cũng tăng lên.

Tư liệu cho các bức vẽ, hình minh họa, và tranh màu nước này có nguồn gốc từ các truyền thuyết Celtic, một niềm hứng thú được hồi sinh trong các câu chuyện hư cấu thời trung cổ, và từ các vở kịch của đại văn hào William Shakespeare, đặc biệt là tác phẩm 'A Midsummer Night's Dream' (Giấc mộng đêm hè) của ông.

Có những nghệ sĩ thời kỳ Victoria chỉ tạo ra một số ít tác phẩm nổi bật về các thần tiên, nhưng cũng có vài người gần như chuyên về vẻ thế loại

này. Trong một buổi triển lãm gần đây tại Bảo tàng Tate Britain về các thần tiên trong nghệ thuật từ 250 năm trước cho đến nay, bảo tàng đưa ra những ví dụ mà trong đó “các yêu tinh tinh nghịch vượn y phục mỏng nhẹ như tơ, những cánh hoa và đôi cánh côn trùng, vui đùa dưới ánh trăng, nơi mà cây nấm có thể làm ghế ngồi, hoặc dom đóm làm ngọn đèn.”

Để tài mầu nhiệm này rất phù hợp để sáng tạo nên các tác phẩm nghệ thuật đầy màu sắc, kịch tính, tràn đầy phong vị thiên nhiên, và bí ẩn.

*Xem tiếp trang 6*



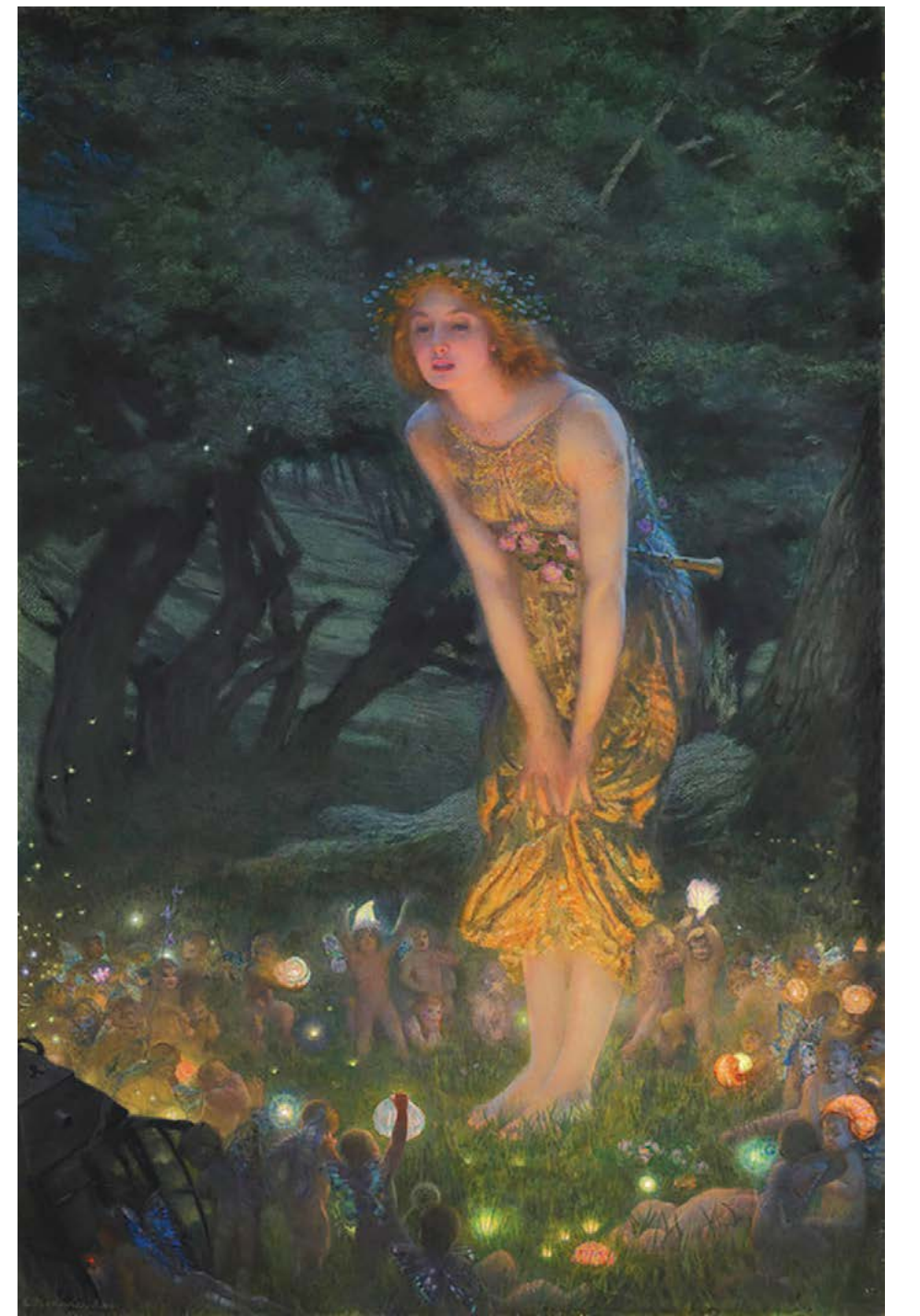
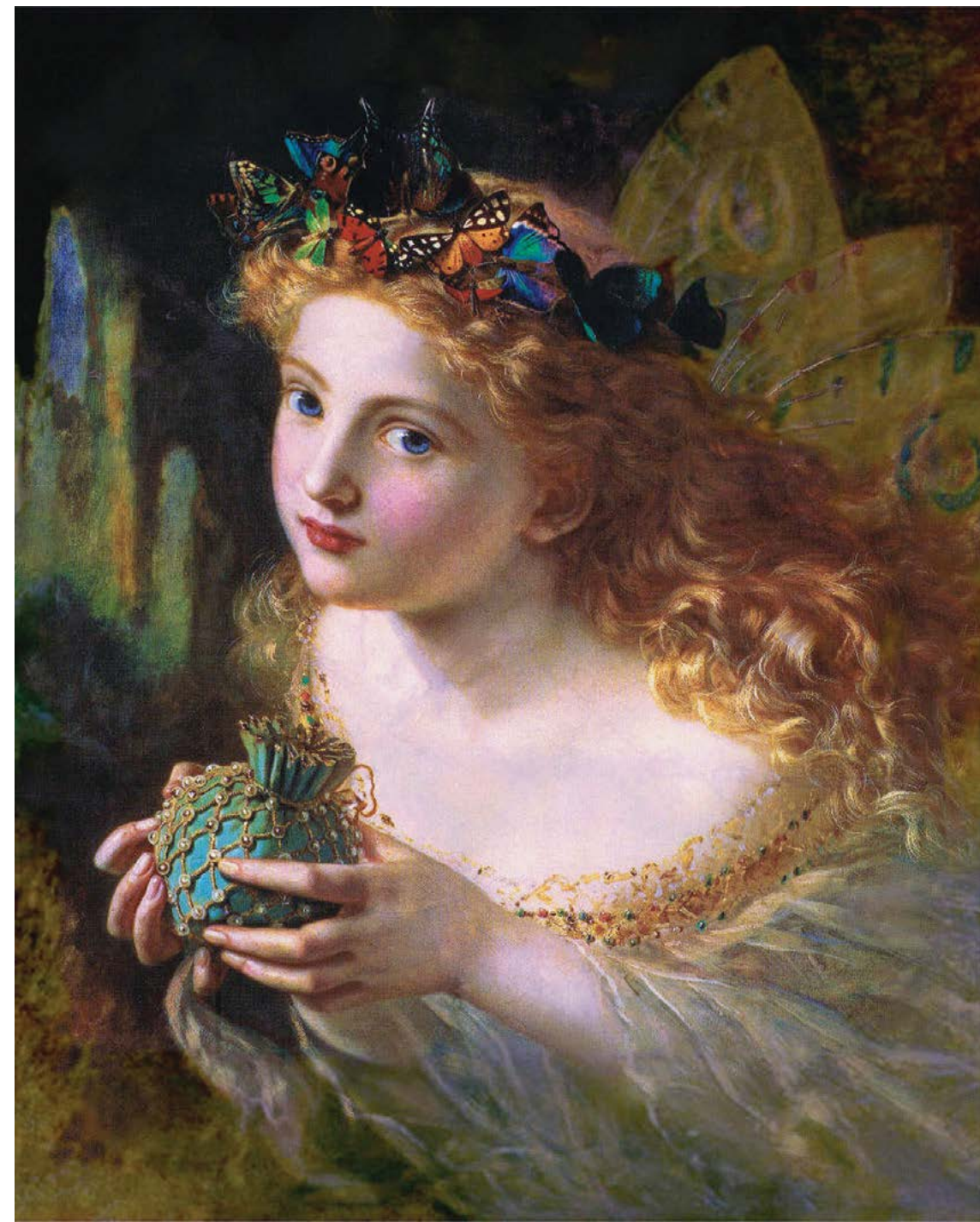
Quý vị muốn tặng báo cho người thân, bạn bè?  
Epoch Times sẽ giúp chuyển tận nhà mỗi tuần.

TEL: (714) 356-8899 | WWW.EPOCHTIMESVIET.COM

EPOCH  
TIMES  
TIẾNG VIỆT



▲ Tác phẩm "Spirit of Night" (Linh hồn của màn đêm) của họa sĩ John Atkinson Grimshaw, năm 1879. Tranh sơn dầu trên vải canvas; kích thước: 32 1/2 inch x 48 inch. Bộ sưu tập tư nhân.



ALL PHOTOS IN THE PUBLIC DOMAIN

# Ngày xưa ngày xưa

## Các bức họa thần tiên thời kỳ Victoria

Tiếp theo từ trang 5

### 'Giấc mộng đêm hè'

Vào thế kỷ 19, các buổi biểu diễn chuyên nghiệp cho vở kịch 'Giấc mộng đêm hè' là vô cùng phổ biến ở Anh quốc. Là một trong các vở hài kịch lỗi lạc nhất của Shakespeare, tác phẩm này là một bài kiểm tra phong phú về tình yêu, hôn nhân, trật tự, vô trật tự, ngoại hình, và hiện thực. Trong câu chuyện này, bốn người trẻ tuổi ở thành Athens - Hermia, Lysander, Demetrius và Helena - chạy trốn vào một khu rừng giữa lúc chuẩn bị hôn lễ cho Công tước thành Athens.

Khi ở trong rừng, các con đường họ đi băng qua xứ sở thần tiên. Oberon, Quốc Vương của xứ sở Thần Tiên, và hoàng hậu Titania của ông đã tham dự hôn lễ cùng đoàn tùy tùng của họ. Các thành viên hoàng gia này sinh bất hòa, và thần tiên hầu cận Puck của Vua Oberon đã phụng mệnh làm ra một phép thuật nhỏ với hoàng hậu Titania. Một trường hợp ngộ nhận danh tính vô tình thu hút những người dân thành Athens vào trong tình tiết vở kịch. Đến đoạn kết của câu chuyện, phép thuật đó được gỡ bỏ, và tất cả các cặp đôi hòa giải với nhau.

Ở giai đoạn sau trong sự nghiệp của mình, họa sĩ John Simmons (1823-1876), người từng nổi tiếng về vẽ tranh chân dung, đã sáng tạo hàng loạt tác phẩm được truyền cảm hứng từ vở kịch này của văn hào Shakespeare. Các tác phẩm này nổi bật giữa các bức tranh "Giấc mộng

đêm hè" khác nhờ sự kết hợp giữa yếu tố tả thực vô cùng chi tiết và các yếu tố huyền ảo.

Trong bức tranh màu nước "Hermia và Lysander, 'Giấc mộng đêm hè,'" các đôi uyên ương bị cấm cản tìm cách bỏ trốn được khắc họa đi lạc giữa khu rừng rậm, tương ứng với Màn 2, cảnh 2 của vở kịch. Màn đêm buông xuống và họ quyết định đi ngủ, mà không biết các nàng tiên và các yếu tinh khác đang ẩn nấp xung quanh mình. Một bên tay của Lysander nắm lấy ngón tay của Hermia và tay còn lại của chàng chạm vào thêm rêu trên mặt đất trong khu rừng.

Trong vở kịch, chàng tuyên bố đầy lãng mạn, "Một mảng cỏ sẽ làm gói đầu cho đôi ta; / Một trái tim, một chiếc giường, hai tâm hồn, và một lời hẹn ước." Về sau trong vở kịch, khi Lysander tỉnh giấc, chàng phải lòng cô bạn Helena của Hermia, kết quả từ sự can thiệp tinh nghịch của Puck. Họa sĩ Simmons gợi ý rằng Helena có thể đã hiện diện trong khung cảnh, tượng trưng bởi bóng người ở phía xa bên phải nàng Hermia. Puck có lẽ là ở trong số các thần tiên bên dưới chân của đôi nam nữ hoặc là nhân vật khó nhìn thấy ở giữa bên trái.

Tác phẩm "Hermia và Lysander, 'Giấc mộng đêm hè'" tràn đầy các hình ảnh tỉ mỉ chân thật về nhiều loại thần tiên khác nhau, phản ánh kinh nghiệm của người họa sĩ này trong lĩnh vực vẽ tiểu họa.

Năm 2012, tác phẩm này được đem ra đấu giá, và quyển catalogue của hãng đấu giá Sotheby's bình luận rằng "Họa sĩ



▲ Tác phẩm "Titania Sleeping in the Moonlight Protected by Her Fairies" (Titania ngủ dưới ánh trăng được các nàng tiên bảo vệ) của họa sĩ John Simmons.

**Khi chiêm ngưỡng các hình ảnh thần tiên đầy tính sáng tạo, lối cuốn, và có chuẩn mực nghệ thuật cao này, người ta như được thoát ly thế giới phàm tục để bước vào thế giới siêu nhiên huyền ảo.**

Simmons đã tạo nên một nền văn minh hoàn chỉnh với nhiều 'loại' thần tiên khác nhau: một số bay lượn với đôi cánh uyển chuyển, mỏng nhẹ như tơ, và một số khác cưỡi cỗ xe có những con chuột kéo hoặc những con dơi khỏe khoắn, với thân hình mỡ ào, mảnh mai lấp lánh dưới ánh trăng." Catalogue này nhận xét rằng phần thưởng khi quan sát cẩn thận các tiểu tiết được vẽ tỉ mỉ này cũng bằng như kết quả cho ra từ kính hiển vi vậy. Đây là một phép so sánh phù hợp bởi vì những người sống ở thời đại Victoria tin tưởng các thần tiên là có thật và họ từng thực hiện "các cuộc thám hiểm khoa học" để thu thập bằng chứng.

Trong bức tranh "Hermia và Lysander, 'Giấc mộng đêm hè,'" họa sĩ Simmons vận dụng thuần thực phương tiện màu nước để tạo ra các mảng màu báo hóa mờ ảo thoát tục. Màu gouache, là bột màu nước mờ đục được làm đặc bằng một loại chất giống như keo, được dùng để tạo nên các dạng và hình thức của bố cục. Tác phẩm mỹ thuật này được hoàn thiện với lớp phủ mịn màng và rõ nét đáng kinh ngạc.

### 'Linh hồn của màn đêm'

Một số bức tranh thần tiên tuyệt đẹp thời kỳ Victoria lấy cảm hứng từ các nguồn khác ngoài vở kịch của văn hào Shakespeare. Họa sĩ John Atkinson Grimshaw (1836-1893) chỉ sáng tác một vài bức họa nàng tiên trên nền vải canvas, và các bức tranh này chủ yếu là phương tiện để nghiên cứu hiệu ứng ánh sáng trong suốt cuộc đời của ông. Tác phẩm "Spirit of Night" (Linh hồn của màn đêm) là một ví dụ điển hình cho niềm hứng thú của ông dành cho hiệu ứng cầu vồng (iridescence), mà ông đã khám phá thông qua các thí nghiệm với lăng kính và ánh sáng đầy màu sắc của nó.

Trong bức tranh, nữ diễn viên Agnes Leeffe tạo dáng cho nàng tiên; cô từng là người mẫu cho nhiều tác phẩm của họa sĩ này. Nàng tiên khoác một tấm khăn che trong suốt. Lối mô tả cho bức họa này trong catalogue bán đấu giá năm 2019 của hãng Christie viết rằng nàng tiên "bay lượn phía trên ngôi làng ven biển dưới bầu trời sáng trắng, làn da trong suốt và đôi cánh trắng đục của nàng tỏa sáng lung linh với tất cả màu sắc của cầu vồng." Ngôi làng nhuộm sắc thu mờ ảo như mộng huyền, trong khi đó nàng tiên được khắc họa có dáng vẻ trang nghiêm mặc dù nàng bay lượn trên không trung.

Trong buổi hội thảo trực tuyến "Precious Fairy: From Fantasy to Reality" (Nàng tiên quý giá: từ mộng tưởng đến hiện thực) tại Trường Nghệ Thuật Trang

Sức L'Ecole, diễn giả Estelle Icart lưu ý rằng nàng tiên vẫy cánh trong bức tranh như bay lượn ở phía trên một vùng sương mù, có lẽ là khu vực bị ô nhiễm. Điều này nói lên hoạt động của ngành công nghiệp phát triển nhanh chóng vào thời bấy giờ. Thật vậy, họa sĩ Grimshaw từng sáng tác một loạt tranh riêng biệt về các bến cảng Liverpool. Tuy nhiên, bức tranh này cũng tràn đầy ánh sáng nhiệm mầu, lan tỏa trực tiếp từ nàng tiên có vầng hào quang được kết thành từ các tia sáng. Ánh trắng phản chiếu trên mặt nước như thể đến từ chiếc đũa thần của nàng tiên.

Bức tranh đã lấy ý tưởng văn học, nhưng không phải từ Shakespeare, mà từ áng thơ Lăng Mạn "To Night" (Gửi màn đêm) của thi sĩ Percy Bysshe Shelley. Ban đầu, bức tranh được dán một tấm nhãn ghi một đoạn trích dẫn từ áng thơ của Shelley:

*Khoác lên mình tấm áo chàng màu xám  
Điêm xuyết bởi các vì sao!  
Hãy dùng mái tóc che đi đôi mắt của Ban Ngày;  
Hôn nàng cho đến khi nàng mệt mỏi.  
Rối lang thang khắp chốn thành thị, biển cả và đất liền,  
Chạm đến vàng vật bằng chiếc đũa phép thuật —  
[Màn Đêm], hãy đến đây nào, ta tìm kiếm đã lâu!*

### Các bức chân dung siêu nhiên

Theo bà Inezita Gay-Eckel trong buổi hội thảo trực tuyến này của trường L'Ecole, màu xanh lục từ lâu gắn liền với các thuộc tính có cả tích cực, chẳng hạn như mùa xuân, khu rừng, vận may, sức khỏe; và tiêu cực, bao gồm loài rắn, độc dược, loài rồng, ma quỷ. Trong cuốn sách "Green: The History of a Color" (Màu Xanh Lục: Lịch Sử của một Màu Sắc), nhà sử học thời trung cổ Michel Pastoureau viết rằng từ lâu, màu xanh lục đã là màu sắc của các sinh vật siêu nhiên, đặc biệt là các thần tiên. Việc màu sắc hóa đầy tính biểu tượng này có thể có nguồn gốc từ các bản thảo viết tay được trang trí hiệu ứng ánh sáng (thời trung cổ).

Màu xanh lục được sử dụng để tạo hiệu ứng nổi bật trong bức tranh "Mượn khuôn mặt xinh xắn của người phụ nữ, và nhẹ nhàng treo lên, với những cánh bướm, bông hoa, và các viên đá quý, nhờ vậy nàng tiên của bạn được tạo nên từ những thứ xinh đẹp nhất" của Sophie Gengembre Anderson. Nữ họa sĩ Anderson (1823-1903) chuyên vẽ các bức chân dung trẻ em dịu dàng và đáng yêu, đặc biệt là các bé gái. Việc khám phá tình cảm của trẻ thơ trong nghệ thuật trở nên phổ biến vào thời đại Victoria. Thịnh vượng, người họa sĩ này vẽ các bé gái hóa thân thành các nàng tiên, và bức tranh này là một ví dụ tuyệt vời.

**Trái:** Tác phẩm "Take the Fair Face of Woman, and Gently Suspending, with Butterflies, Flowers, and Jewels Attending, Thus Your Fairy is Made of Most Beautiful Things" (Mượn khuôn mặt xinh xắn của người phụ nữ, và nhẹ nhàng treo lên, với những cánh bướm, bông hoa, và các viên đá quý, nhờ vậy nàng tiên của bạn được tạo nên từ những thứ xinh đẹp nhất) của Sophie Gengembre Anderson, thế kỷ 19. Tranh sơn dầu trên vải canvas. Bộ sưu tập tư nhân.

**Phải:** Tác phẩm "Midsummer Eve" (Nửa đêm mùa hè) của họa sĩ Edward Robert Hughes, năm 1851-1914. Tranh màu nước với màu gouache; kích thước: 45 inch x 30 inch.

Bé gái được khắc họa với chiếc vương miện hổ điệp rực rỡ sắc màu và đôi cánh thần tiên. Trong buổi hội thảo trực tuyến của trường L'Ecole, bà Icart miêu tả bé gái/cô tiên này trông như một nàng công chúa Celtic với mái tóc đỏ, làn da trắng, và chiếc vương miện. Chiếc túi nhỏ màu xanh lục mà cô bé nâng niu, được trang trí với dải lưới bằng vàng và các viên ngọc thiên thần, có vẻ cô bé là một "nàng tiên tốt bụng", điều này cho thấy bình thược không phải là độc dược.

Trong tác phẩm "Fairies in Victorian Art" (Các Nàng Tiên trong Nghệ Thuật Victoria) của Christopher Wood, một cuốn sách mẫu mực nhất về chủ đề này, ông Wood viết, "Những người sống ở thời đại Victoria khao khát muốn tin vào các nàng tiên, bởi vì các nàng tiên đại diện cho một trong những cách để họ có thể thoát khỏi hiện thực khắc nghiệt khi sống trong một thời đại khoa học, duy vật, và không có tinh lãng mạn."

Khi chiêm ngưỡng các hình ảnh thần tiên đầy tính sáng tạo, lối cuốn, và có chuẩn mực nghệ thuật cao này, người ta như được thoát ly thế giới phàm tục để bước vào thế giới siêu nhiên huyền ảo.

Diệu Linh biên dịch

► Một số chi tiết về các thần tiên trong bức tranh "Hermia và Lysander, 'Giấc mộng đêm hè'" của họa sĩ John Simmons, năm 1870.



<p><b>TEN LEI YEN</b></p> <p>714.418.9788 www.TenLeiYen.com</p> <p>9741 BOLSA AVE. STE. 107 WESTMINSTER, CA 92683 (CATINAT PLAZA)</p> <p><b>FREE SHIPPING</b></p> <p><b>HAPPY HALLOWEEN SALE</b></p> <p>Nơi đáng tin cậy!</p> <p><b>Yến Khô. Không Để Tủ Lạnh. Không Phơi Khô.</b></p>		<p><b>Đông Trùng Hạ Thảo Tây Tạng</b></p> <p><b>30% off ALL SIZE</b></p> <p><b>TẶNG</b></p> <p><b>SMALL-18.9 Grams</b></p> <p>79 - 82 Con / Hộp</p> <p>Reg. \$680</p> <p><b>\$476</b></p> <p>Tặng: 1 Hộp Supreme Mix. (\$25)</p>	
<p><b>RED LABEL 100 Grams SUPER DRIED</b></p> <p>Yến Trắng, Đỏ, Vàng</p> <p>Reg. \$280</p> <p><b>\$260</b></p> <p>Tặng: Đường Và Sâm</p>	<p><b>Sống Vui AAAAA 250 Grams</b></p> <p>Yến Sào Trắng Thượng Hạng Premium Natural White Edible Bird's Nest</p> <p>Reg. \$720</p> <p><b>\$540</b></p> <p>Tặng: Đường Và Sâm</p>	<p><b>Sống Vui AAAAA Yến Sào Trắng, Vàng, Đỏ Thượng Hạng Premium Natural Gold, White, or Red Bird's Nest</b></p> <p><b>4 Box - 100 Grams</b></p> <p>Reg. \$1,440</p> <p><b>\$1,152</b></p> <p>Tặng: Cup Điện Chung Yến (\$80)</p> <p><b>20% off</b></p> <p><b>TẶNG</b></p> <p><b>4 BOXES</b></p>	

# Điểm phim: ‘Đại Chiến Xích Bích’

Bộ phim về trận chiến sử thi của đạo diễn Ngô Vũ Sâm xuất sắc trên các phương diện

Ian Kane

Tên tuổi của đạo diễn Ngô Vũ Sâm gắn liền với những bộ phim đầy kịch tính, mạo hiểm, và tất nhiên là cả những pha hành động thót tim. Ông từng tham gia nhiều bộ phim hành động kinh điển của Hồng Kông vào thập niên 80 và đầu thập niên 90 như “The Killer” (Điệp Huyết Song Hùng), “Bullet in the Head” (Điệp Huyết Nhai Đầu), và “Hard Boiled” (Lạt Thủ Thần Thám). Trong đó, bộ phim “Lạt Thủ Thần Thám” được công chúng xem là tác phẩm nghệ thuật vào thời đó và cũng là một trong những bộ phim hành động hay nhất từng được sản xuất.

Tuy nhiên, khi lên đường đến Hollywood (sau khi quay xong bộ phim “Lạt Thủ Thần Thám”) với hy vọng tạo nên làn sóng lớn hơn trên trường quốc tế, đạo diễn Ngô đã nhanh chóng nhận ra rằng “chờ thấy sáng mà ngỡ là vàng”. Ở Hoa Kỳ, tài năng làm phim đáng nể của ông Ngô phần lớn đều bị hiểu lầm và lạm dụng. Thất vọng, ông quay trở về Hồng Kông để đạo diễn bộ phim “Red Cliff” (Đại Chiến Xích Bích) vào năm 2008. Bộ phim này tái hiện trận chiến lịch sử vĩ đại thời Tam Quốc của Trung Quốc (năm 220–280 sau Công Nguyên).

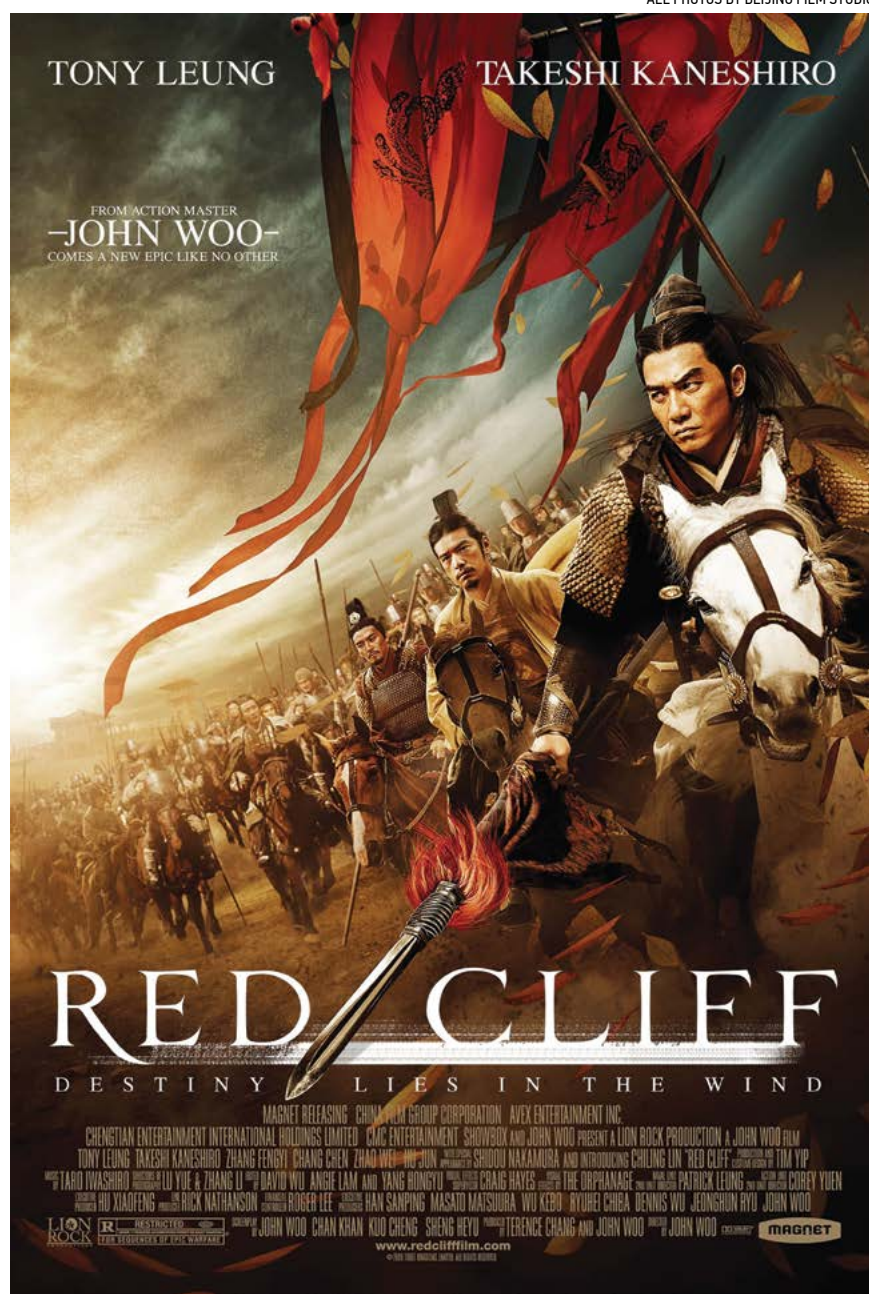
Bộ phim mở đầu với bối cảnh vào năm 208 sau Công Nguyên, khi vị thừa tướng tàn bạo Tào Tháo (diễn viên Trương Phong Nghị thủ vai) nắm quyền kiểm soát phần lớn vùng đất phía Bắc Trung Quốc. Mặc dù Tào Tháo phải triều cống cho Hoàng Đế nhà Hán (diễn viên Vương Ninh thủ vai), nhưng có một bí mật mà ai cũng ngầm hiểu rằng Tào Tháo là người nắm thực quyền.

Giống như nhiều bộ phim khác của đạo diễn Ngô, tình tiết phim bắt đầu khá nhanh chóng, với việc Tào Tháo mạnh mẽ “thuyết phục” hoàng đế để ông lãnh đạo quân đội triều đình nhà Hán đánh tan mọi thế lực đối đầu với sự cai trị của ông. Tào Tháo gán cho hai kỳ phùng địch thủ của mình là – Tôn Quyền (do diễn viên Trương Chấn thủ vai) vị tướng cai trị phía nam, và Lưu Bị (do diễn viên Vương Dũng thủ vai) vị tướng cai trị phía tây – là “những kẻ phiền loạn” nhằm hợp pháp hóa việc thu đoạt quyền lực của mình.

Không lãng phí thời gian, Tào Tháo tấn công Lưu Bị trước, sau đó buộc đối thủ phải vội vã rút quân khỏi trận chiến. Lưu Bị suýt thiệt mạng, và ông phải bỏ lại gia đình mình phía sau. Trong một phân cảnh chiến đấu kịch tính, Triệu Vân (diễn viên Hồ Quân thủ vai), một trong những vị tướng kỳ tài và quả cảm nhất của Lưu Bị đã tìm cách giải cứu hậu duệ cuối cùng còn lại của Lưu Bị, đứa con trai vừa mới hạ sinh, thoát khỏi truy binh của Tào Tháo.

Sau khi ổn định lại lực lượng, Lưu Bị nhanh chóng cử quân sư thân tín nhất của mình là Gia Cát Lượng (do diễn viên Kim Thành Vũ thủ vai) đi về phương nam xa xôi để gặp Tôn Quyền. Lưu Bị biết rằng ông và Tôn Quyền không thể bì được với sức mạnh của các đội quân triều đình do Tào Tháo lãnh đạo, nhưng nếu liên minh với nhau thì họ có thể có cơ hội.

Tài ngoại giao thượng thừa của Gia Cát Lượng dường như không hữu dụng đối với Tôn Quyền, vì nhà cai



▲ Một tấm poster bộ phim “Red Cliff” (Đại Chiến Xích Bích).



◀ Hình ảnh Tào Tháo (do diễn viên Trương Phong Nghị thủ vai) đầy uy quyền trong bộ phim “Red Cliff” (Đại Chiến Xích Bích).



◀ Nhân vật Chu Du (do diễn viên Lương Triệu Vỹ thủ vai), trong phim “Red Cliff” (Đại Chiến Xích Bích).

**Không chỉ là một câu chuyện hấp dẫn về cuộc chiến giữa những người tốt và kẻ xấu, bộ phim này còn làm sáng tỏ một giai đoạn lịch sử thú (và quan trọng) trong lịch sử Trung Hoa.**

trị ở vùng đất phía nam này đang tận hưởng không khí tương đối yên bình ở vương quốc xinh đẹp của mình, và thật dễ hiểu khi ông do dự dẫn thân vào một cuộc chiến với Tào Tháo. Tuy nhiên, khi gặp Chu Du (do diễn viên Lương Triệu Vỹ thủ vai) – một vị tướng điềm tĩnh mà Tôn Quyền xem là bậc huynh trưởng – Gia Cát Lượng phát hiện rằng có lẽ mình đã tình cờ tìm thấy quân át chủ bài tiềm năng để thắng trận.

Là người yêu thích những bộ phim hành động Hồng Kông của đạo diễn Ngô, tôi nhận thấy việc xem vị đạo diễn huyền thoại này kể về thời Tam Quốc trong lịch sử Trung Hoa là một sự khác biệt lớn so với những gì mà tôi từng biết. Tuy nhiên, bộ phim đã lôi cuốn



▲ Đạo diễn Ngô Vũ Sâm trên trường quay bộ phim “Red Cliff” (Đại Chiến Xích Bích).

tôi ngay từ những cảnh quay đầu tiên, chủ yếu là vì nội dung hấp dẫn, nói về những nam nhân tử tế và chính trực – những người bị đe dọa trước thế lực hùng mạnh, tàn bạo (của Tào Tháo), và họ không quy phục trước điều đó.

Giống như nhiều nhân vật của đạo diễn Ngô, những người tốt mà Tào Tháo đang cố truy sát là những nam nhân yêu chuộng hòa bình – và họ sẽ không khuất phục khi bị dồn vào bước đường cùng. Ngoài ra, nhiều phân cảnh chiến đấu diễn ra cũng mô tả rất nhiều chiến lược như trong các trận đánh thực chiến. Vì lực lượng của bên chính nghĩa bị áp đảo hoàn toàn, nên họ phải dựa vào kế dụng binh, chiến thuật, và mưu trí để đánh lừa và chiến thắng đối thủ chiếm ưu thế hơn về quân lực. Điều này gần giống như việc học các bài học ngắn về “Bình Pháp” của Tôn Tử.

Toàn bộ dàn diễn viên đều tuyệt vời từ đầu tới cuối, từ Lương Triệu Vỹ thể hiện rất thuyết phục vai một vị tướng khiếm tốn và ưu nhã, kết hợp ăn ý với Kim Thành Vũ trong vai vị đồng minh mưu lược hơn người của ông [trong trận chiến chống lại Tào Tháo]. Các tình tiết hùng tráng tăng và giảm đúng thời điểm, phối hợp một cách hoàn hảo với kỹ thuật quay phim đáng kinh ngạc. Cảm giác về quy mô trận chiến trên màn ảnh gây choáng ngợp với hàng trăm chiếc thuyền trên biển hoặc hàng ngàn binh sĩ tham chiến, tất cả đều thuyết phục người xem.

Bộ phim “Red Cliff” (Đại Chiến Xích Bích) không chỉ là một câu chuyện hấp dẫn về cuộc chiến giữa những người tốt và kẻ xấu. Tác phẩm này còn làm sáng tỏ một giai đoạn lịch sử lý thú (và quan trọng) trong lịch sử Trung Hoa, và tương đối dễ theo dõi hơn so với một số bộ phim sử thi khác mà tôi từng xem.

Đồng thời bộ phim cũng mang những thông điệp tích cực về việc không đầu hàng trước cái ác và đứng lên bảo vệ lẽ phải, cho dù các thế lực tà ác có vẻ chiếm được ưu thế ra sao. Và đó là một thông điệp mạnh mẽ trong thời đại hỗn loạn này.

Bộ phim ban đầu phát hành có 2 phần với thời lượng gần 5 tiếng; Phiên bản rút gọn này dài 2 tiếng 28 phút và có thể xem trong một lần.

Bộ phim “Red Cliff” (Đại Chiến Xích Bích) sử dụng ngôn ngữ chính là tiếng Quan Thoại, phụ đề Anh ngữ, và hiện có sẵn trên các nền tảng Hoopla, Vudu, và Amazon.

*Anh Ian Kane là cựu quân nhân Hoa Kỳ, tác giả, nhà làm phim và diễn viên. Anh luôn tận tâm với việc phát triển và sản xuất những bộ phim sáng tạo, kích thích tư duy, hướng thiện và những tác phẩm có chất lượng cao nhất. Quý vị có thể xem blog về sức khỏe của anh tại IanKaneHealthNut.com.*

Hoàng Long biên dịch



▲ Câu chuyện trong bộ phim không chỉ như thiên sử thi mà còn mang lại cảm giác hùng tráng. Một phân cảnh trong bộ phim “Red Cliff”.

## “Đại Chiến Xích Bích”

**Đạo diễn:**  
Ngô Vũ Sâm (John Woo)

**Diễn viên chính:**  
Lương Triệu Vỹ, Kim Thành Vũ, Trương Phong Nghị

**Phân loại điện ảnh:**  
R (Phim không dành cho thiếu niên dưới 17 tuổi)

**Thời lượng phim:**  
2 tiếng 28 phút (Phiên bản rút gọn)

**Ngày phát hành:**  
04/12/2009

**Đánh giá:**

